

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

PERIODICAL DIV.
JUN - 6 1941
RECEIVED

KA NEKAJ VEČ KOT
NA DAN DOBIVATE
2c "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvzemal sebi,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima !!

Telephone: CHelsea 3-1242

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 110 — Stev. 110

NEW YORK, THURSDAY, JUNE 5, 1941 — ČETRTEK, 5. JUNIJA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

STRAHOVLADA NA HRVAŠKEM

Splošne sodnijske obravnave proti pravim rodoljubom v "svobodni" hrvatski državi

Hrvati, ki so ostali zvesti svojem narodnemu čutu in ki se nahajajo z jugoslovansko vlado nekje na Osrednjem Izoku (v Palestini), so iz svoje domovine prejeli poročila o strahovladni na Hrvaškem, kjer so bila postavljena vojaška sodišča, ki so obravnavala že več sto izdajalskih slučajev. Ta izdajalstva pa so samo izraz pravega rodoljubnega hrvaškega prepričanja.

Nemci odkrito priznavajo, da vodijo na Hrvaškem tajno propagando, s katero pobijajo nezadovoljstvo med narodom, toda sodnijska postopanja kažejo, da hrvatski narod ni zadovoljen z vlado narodnega izdajalca Ante Pavelića.

Poroča se, da Pavelić ni niti objavil imen hrvatske delegacije, ki je šla z njim v Rim, da se z italijansko vlado pogaja za hrvatsko "kraljestvo", kajti noben Hrvat, ki je imel kako važno vlogo v hrvatskem javnem življenju, ne odobruje Pavelićeve vlade.

Hrvati v izgnanstvu pravijo, da je Hitler vstvaril "hrvatsko kraljestvo" samo zato, da odškoduje Mussolinija za izgubo Abesinije in za ozemlja, ki jih je Italija zahtevala od Francije, pa jih je Hitler neče privoliti.

Navzlic vsestranskim zatrdilom, da se je Hrvatska pridružila oziroma nahajajo na Hrvaškem nemški in laški vojak, da vzdržujejo red. In za to vzdrževanje reda mora plačevati hrvatski narod prav dragogo.

Med Italijo in "neodvisno" Hrvatsko je bil dosežen sporazum glede denarja; toda ta sporazum je samo v veliko škodo Hrvatski, ker ima edini cilj oropati in opleni novo "kraljevino", kajti Italija Hrvatski ne more dati ničesar, od nje pa bo dobila mnogo lesa in drugih naravnih zakladov.

Vojaška parada pred parlamentom

Dne 28. maja je paradiral na trati pred parlamentom v do.

Sedaj ali nikoli

Poslanik Winant je osebno izročil nujni poziv angleškega ministrskega predsednika.

Pred dnevi se je vrnil iz Londona poslanik John G. Winant, ki je prinesel s seboj nujni poziv Winston Churchilla, da naj ameriške bojne ladje prično "streljati" sedaj ali pa nikoli, ako hočejo rešiti Anglijo.

Winant je imel že več posvetovanj s predsednikom Rooseveltom, državnim tajnikom Cordell Hullom in z vodilnimi kongresniki. Vsi ti razgovori so zelo tajni in ni mogoče ničesar gotovega izvedeti.

Pri vsem tem pa je nekaterim, ki so zelo blizu vlade, znano, da je Winant povedal, da

Amerika obsoja zavojevanje Jugoslavije

Sumner Welles je izrazil v pismu mnenje vlade.

Namestnik državnega tajnika Sumner Welles je jugoslovanskemu poslaniku Konstantinu Fotiću v svojem pismu izrazil "nejevoljo" ameriške vlade in ameriškega naroda nad tem, da so različne članice "tridržavne pogodbe" vpadle v Jugoslavijo in jo razdelile.

Pismo je bilo pisano 28. maja in potrjuje prejem pisma poslanika Fotića, s katerim je uradno v uradu državnega tajnika vknjižil protest jugoslovanske vlade proti razglasitvi "neodvisne" Hrvatske in odstopa jugoslovanskega ozemlja Italiji.

S tem pismom je Welles potrdil, da ameriška vlada še vedno priznava vlado kralja Petra II. Protest je bil položen v arhive državnega tajništva in bo tam ostal do časa, ko bo mogoče zopet postavljena neodvisna Jugoslavija in bo zopet prišla na krmilo sedanja, v izgnanstvu nahajajoča se vlada.

Vsebina Wellesovega pisma je naslednja:

28. maja, 1941.
Velepoštovani
Konstantin Fotić,
poslanik Jugoslavije.

Gospod:
Čast mi je potrditi prejem Vašega pisma z dne 12. maja,

Ottawa, Kanada, Lake Superior polk. Kanadski državniiki so z zanimanjem opazovali parado, po njenem zaključku je pa imel kanadski ministrski predsednik Mackenzie King kratak govor, v katerem je rekel med drugim tudi sledeče:

— Mi se zato borimo, ker želimo ostati svobodni možje. In dokler bodo na svetu svobodni možje, se bodo borili za svobodo.

je položaj Anglije skoro brezupen in da proti Nemčiji ne bo mogla zdržati do leta 1942. Zadržuje se celo, da se je Churchill bridko pritožil, da ameriška vlada ni izpolnila svoje obljube in da predsednik Roosevelt Jugoslaviji in Grški ni poslal pomoči, ki jo je obljubil. — Churchill pravi, da ste te dve državi propadli, ker iz Amerike ni prišla pomoč. Vseled tega stoji sedaj Nemci na Kreti in so pripravljeni na svoje prodiranje proti Angležem v Sredozemlju.

1941, glede vstanovitve takomenovane "neodvisne države Hrvatske." Vidim, da kraljeva jugoslovanska vlada želi vknjižiti svoj najodločnejši protest proti najbolj protipostavnemu činu Nemčije in snatstva za neveljavno čine, ki se tičejo vstanovitve takomenovane "neodvisne države Hrvatske", čijih edini namen je razkosati narodno ozemlje kraljevine Jugoslavije.

Ravno tako želim tudi omeniti Vaše pismo z dne 24. maja, 1941, glede sporazuma, o katerem pravite, da je bil podpisan 18. maja v Rimu in po katerem je bilo odstopljeno Italiji ozemlje kraljevine Jugoslavije. Vidim, da kraljeva vlada Jugoslavije protestira proti tej novi kršitvi svoje neodvisnosti in proti odeppljenju hrvatskega naroda, ki se po svojih postavnih zastopnikih pri kraljevi vladi še dalje bori za osvobodjenje Jugoslavije, ki vsebuje vse hrvatsko ozemlje in priznava njegovo v eličanstvo kralja Petra II. za svoje pravega vladarja.

Sprejmite, gospod, moje ponovno zagotovilo mojega najvišjega spoštovanja.
Za državnega tajnika:
SUMNER WELLES.

Kongresnik Thomas kritizira vojni department

Republikanski kongresnik iz države New Jersey Thomas, je obtožil vojni department, da premalo skrbi za zračno obrambo newyorške in newjerseyske obali. Na tem ozemlju je nešteto skladišč, tovarn ter železniških in pristaniških naprav. Iz Fort Hancock, N. J., je bilo poslanih večje število najboljših in največjih topov ter 600 mož brežne artilerije na Bermudo in na Novo Fundlandijo, predno je bilo zanje preskrbljeno primerno nadomestilo.

Thomas je obenem tudi član zborniškega odbora za vojaške zadeve ter uživa med svojimi tovariši velik ugled.

Princesa Julijana kot darovalka krvi

Iz Otawe, Kanade, poročajo, da se je neizozemska princesa Julijana ponudila kot darovalka krvi.

Pri preiskavi so dognali, da spada njena kri v skupino 'O'.

ADVERTISE IN
"GLAS NARODA"

Kaj se dogaja v industrijalnem svetu

OSEMSTO NOVIH BOMBNIKOV

Dve kompaniji sta dobili kontrakte v znesku 320 milijonov dolarjev. — Precej tovornih parnikov bo preurejenih v nosilce letal.

V avtni industriji ne razpravljajo prav dosti, kakšne bodo kare letnika 1942, pač so pa v skrbeh, koliko kar jim bo dovoljeno oziroma mogoče izdelati.

Za produkcijo avtomobilov potrebuje industrija delavcev, denarja in materiala. Denarja je dovolj na razpolago, težava je pa z delavci in materialom, kajti vojna industrija ima v vseh ozirih prednost. Z ozirom na to pravijo industrijalci, da jim v letu, ki se bo začelo 1. avgusta, ne bo mogoče izdelati več kot 3 milijone 200 tisoč novih kar.

Producijska uprava je pred nekaj tedni dovolila produkcijo 4 milijonov 200 tisoč kar, toda splošno se domneva, da tega števila ne bo mogoče doseči, pa naj bi bile povpraševanje po novih modelih še tako veliko.

Prihodnje leto se bodo pojavile tudi pri prodaji precejšnje težkoče, kajti kupec bo moral precej časa čakati, predno bo dobil karo.

Avtomobili letošnjega modela gredo naglo v denar. Kdor le more, si ga nabavi, vedoč, da bodo prihodnje leto znatno dražji. Po zatrdilu trgovcev bo v letu, ki bo končalo s 1. avgustom, prodanih najmanj devet milijonov kar modela 1941.

Izvežbani delavci naj ostanejo na svojih mestih

Vodstvo newyorške državne delavske posredovalnice je opozorilo izvežbane delavce v vojnih industrijah, naj ostanejo na svojih mestih.

DELAVSTVO NI DOVOLJ ZASTOPANO PRI VLADI

Delavski voditelj je navedel za primer Anglijo, kjer ima delavstvo v vladi odločilno besedo. — Delavci bodo sami izključili nezaželjene.

Pred National Conference of Social Work v Atlantic City, N. J., je govoril Robert J. Watt, eden vodilnih uradnikov Ameriške delavske federacije.

Pritoževal se je, da je pri ameriški vladi delavstvo premalo zastopano in da se vlada le redokdaj posvetuje z delavskimi voditelji o kakšni važni zadevi.

— Naša organizacija šteje približno pet milijonov članov, — je rekel, — in mislim, da ima več izkušenj pri mobilizaciji delavskih pomožnih virov in več zaupanja pri delavcih kot ga pa imajo razni trgovci in vseučilski profesorji. V Angliji je v tem pogledu vse drugače. Delavstvo ima pri vladi močno zastopstvo ter sodeluje v vseh važnih narodnih vprašanjih.

Nadalje je poudarjal Watt, da so ameriški delavci zvesti in domoljubni Amerikanci in jim dela krivico sleherni, ki jih skuša označiti za komuniste. Delavci bodo sami izključili iz svoje srede vse nezaželjene elemente.

Merodajne kroge je svaril pred okrnitvijo pravice, ki so si jih delavci po tako dolgoletnem boju in s tako velikimi žrtvami priborili.

AVTNA INDUSTRIJA V ZAGATI

Za prihodnje leto bodo izdelali le nekaj nad tri milijone kar. — Letošnji modeli gredo naglo v denar. — Pomanjkanje delavcev in sirovin...

Ameriški vojni department poroča, da je naročil pri dveh zrakoplovnih družbah osemsto ogromnih najmodernejših in h bombnikov.

Naročilo sta dobili Consolidated Aircraft Corporation v San Diego, Cal., in Boeing Aircraft Company v Seattle, Wash. Bombniki morajo biti zgrajeni v najkrajšem času ter bodo veljali i 320 milijonov dolarjev.

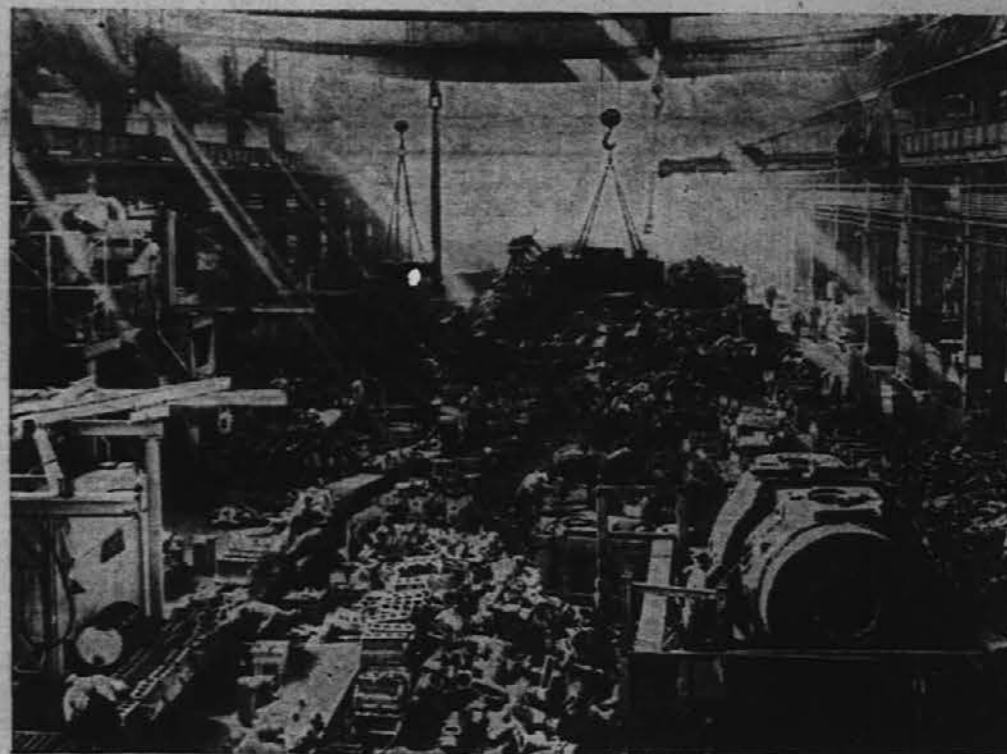
Vojni department je storil s tem nadaljni korak k vresničitvi Rooseveltovega programa, da je treba produkcijo letal

tal pospešiti. Predsednik Roosevelt je namreč mnenja, da bo mogoče v doglednem času izdelati ameriškim zrakoplovnim tovarnam po petsto letal na mesec.

Zanimivo je tudi poročilo zveznega mornariškega komisarja Johna J. Dempseyja, da bo več novih tovornih parnikov, ki so bili nedavno zgrajeni za vlado, preurejenih v nosilce letal.

S tem bo prihranjenega precej denarja, ker ne bo treba graditi nosilcev.

PO STAVKI SE JE PRIČEL OBRAT Z VSO SILO

Prizor v livarni Allis-Chalmers v Milwaukee, Wis., kjer se je po 76-dnevi stavki pričelo delati po 24 ur na dan.

BREZPOTREBNIH ŠTRAJKOV BO KMALU KONEC

Če vlada sprevidi, da stavka ogroža narodni obrambni program, in če se nasprotujoči si stranki vsled kljubovalnosti nočejo sporazumeti, ima pravico zapleniti tovarno.

V torek je povedal predsednik časnikarjem, da daje proklamacija glede splošne narodne nujnosti vladi pravico zapleniti tovarno, ki izdeluje vladna naročila, ako se delavci in lastniki vsled gole kljubovalnosti nočejo sporazumeti.

Na ta način bo mogoče številno stavk znatno zmanjšati. Izvzeti bodo seveda slučajji, ko so delavcem res kršene njihove pravice, in pa slučajji, ko ima kompanija dovolj vzroka tovarno zapreti.

Nesoglasje med dvema delavskima organizacijama nikakor ni zadosten vzrok za stavko.

Tak slučaj je bil naprimer pri Allis Chalmers Company v Milwaukee, in take slučajje bo vlada v bodoče preprečila. Predsednik je mnenja, da je

za uravnavo sporov med delavci in podjetniki uradno razsodišče edino pristojna oblast.

Razsodiščnih agentur je precej. Vsaka država ima svoje razsodišče, važna je razsodiščna služba delavskega departementa, poleg tega je bil pa nedavno ustanovljen še obrambni razsodiščni urad, ki pa sme poseči v spor edinole na izrecno zahtevo oziroma prošnjo delavskega departementa.

Predsednik je v svoji zgodovinski proklamaciji izrecno poudaril, da se povsem zanaša na sodelovanje delavcev in delodajalcev, kajti edinole tako sodelovanje more zajamčiti narodnemu obrambnemu programu popoln uspeh.

“GLAS NARODA”

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenc Publishing Company, (A Corporation), Frank Sakcer, President; J. Lapska, Sec. — Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

48th Year

“Glas Naroda” is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays. Subscription Yearly \$3.— Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—; za štiri leta \$1.50.— Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.— Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—

“Glas Naroda” izhaja vsaki dan izvenem sobot, nedelj in praznikov.

“GLAS NARODA,” 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y. Telephone: CHelsea 4-1242

LETO DNI NARODNE OBRAMBE

Lani ob tem času smo brali naslednje poročilo: — Nujnosni oboroževalni program, ki bo veljal 3 tisoč 300 milijonov dolarjev, je bil skoro brez vsakega ugovora odobren.

Take številke so se nam zdele izredno visoke, dočim se jim danes ne čudimo več.

Pred letom dni so naciji zdržali Belgijo in Holandsko ter vdrl globoko v francosko ozemlje.

Angleška ekspedicijska armada je zapuščala s krvjo prepojeno obrežjem pri Dunkirku.

V Washingtonu so začeli naglo sestavljati načrte, da bo dežla pripravljena za vsak slučaj.

Oživljen je bil narodni obrambni svet, in poverjena mu je bila najširša oblast. V njem je bilo šest članov predsedničkovega kabineta, ki so imeli za svetovalec vodilne industrije, delavske voditelje in gospodarstvenike. Tem svetovalecem je bila poverjena tudi naloga pospešiti produkcijo orožja in municije.

Prejšnji teden je predsednik Roosevelt površno omenil uspehe enega leta.

Produkcija letal se je potrojila; produkcija tankov se je povečala za 600 odstotkov; produkcija pušk in samokresov za 1000 odstotkov; produkcija strojne se je potrojila.

To je le nekaj primerov, ki pa jasno pričajo, da Združene države ne drže roke križem.

Program za oboroževanje, ki je predstavljal spočetka nekaj tisoč milijonov dolarjev, je narasel na 48 tisoč milijonov dolarjev. Kontraktov je bilo oddanih že za 14 tisoč milijonov dolarjev.

Prejšnji teden sta armada in mornarica na izrečno željo produkcijske uprave naročili za 10 tisoč milijonov dolarjev vojnih potrebščin.

V manj kot devetih mesecih—izza uvedbe obvezne vojaške službe—se je povečala armada na 1 milijon 320 tisoč 500 mož; dočim je bilo prej v armadi 250 tisoč ročnih vojakov in 250 tisoč narodnih gardistov.

Cilj mornariškega departamenta je, zgraditi mornarico, ki bo zadoščala za obrambo obeh oceanov. V prej kot enem letu se je povečala mornarica za dve veliki bojni ladji, za ogromno matrično ladjo, eno križarko, devetindeset rušičev, petnajst submarinov ter skoro za dvesto manjših ladij.

Ozadje teh števk tvorijo čudovita človeška prizadevanja. Nove munijske ovarne rastejo kakor gobe po dežju, milijone neizvežbanih delavcev se učijo obrti, vedno naraščajoče število vojaštva je nastanjeno v udobnih barakah, v ladjedelnihah je zaposlenih še enkrat toliko delavcev kot jih je bilo pred letom.

Navzile temu je pa to le nekakšen začetek. Se neizmerno več mora biti storjenega. Manjka namreč še težkih tankov in bombnikov, manjka protizračnih in drugih topov, manjka še vsakovrstnega drugega orožja.

Z ozirom na vso to naglico in povečano produkcijo ni čudno, če je začelo manjkati bistvenega materiala. Produkcij-ska uprava je vsled tega odredila, da mora biti jeklo najprej na razpolago za obrambne svrhe in da jeklarne ne smejo dati prednosti privatnim naročilom. Za zajamčenje primerne porazdelitve gazolin je imenoval predsednik Roosevelt notranjega tajnika Harolda L. Ickesa za petrolejskega koordinatorja pri narodni obrambi.

46 tisoč Newyorčanov na črni listi

Neki zastopnik Diesovega odbora, ki preiskuje protiameriške delavnosti, je izjavil, da ima vlada seznam 46 tisoč v New Yorku stanujočih oseb, ki simpatizirajo z naciji, komunisti, fašisti in drugimi državni sovražnimi skupinami.

Več armadnih in mornariških čstnikov je ostro odgovorilo kongresniku Thomasu iz New Jersey, ki je trdil, da je v ameriški obrambni sili vsepolno sabotažnikov.

— Vsi ti elementi so nam znani, — je rekel neki visoki častnik, — in položaj je stooostotno pod kontrolo. Morala ameriške armade je najboljša na svetu ter je ni mogoče izpodkopati.

Ameriško oporišče na Novi Fundlandiji

Ameriško obrambno oporišče pri Quidi Vidi na Novi Fundlandiji je bilo prekrščeno v Fort Pepperell. Tako se je namreč imenoval vojak, ki je poveljeval ameriškim kolonistom pri zavzetju trdnjave Louisburg leta 1745.

Tozadevno poročilo je poslal polkovnik Maurice Welty, poveljnik ameriškega vojaštva na Novi Fundlandiji.

Oporišče bo časoma povsem moderno opremljeno ter bo imelo na razpolago poleg letal in zračnih topov tudi nekaj bojnih ladij.

Newyorški odmevi

FRANK KERŽE

Govorimo še o Jugoslaviji, ker je potrebno, da pride vse na dan. In posebne važnosti je to, da govorimo mi, ki smo v Ameriki. Ne samo zato, ker smo jo podpirali, ampak tudi zato, ker smo iz teh daljav videli marsikaj, kar nam ni bilo prav. Je tako: če živiš doma, se največkrat izgubljaš v neskladnostih. Mi v Ameriki smo pa kakor človek, ki opazuje vse skupaj raz vrh visoke gore. Kar je majhnega, se izgubi in pred človekom se odpira le veliko, vidno.

Kar smo mi — v Jugoslaviji pogrešali od pivega začetka, je to, da niso nikdar porazdelili svojih vprašanj prema njihovi važnosti. Kakor veste, ima vsaka skupina najpogrejšja vprašanja, katera se tičejo vseh. In takih je imela Jugoslavija dovolj.

Prvo in največje je bilo, kako homo pobratili vse tri veje jugoslovanske tako, da bodo čutili vsaj nekaj skupnosti. Slovenci in Hrvatje, kakor tudi Srbi, smo živeli poprej kar se da ločeno. Srbija je takorekno od večera, vsaj je bila rojena šele leta 1876. Še žive ljudje tiste generacije. Hrvatje so spadali pod Madjarsko in vezi med nami in njimi so bile šibke. Mi smo spadali pod Avstrijo in smo bili dokaj sami zase. To se pravi: imeli smo več skupnosti z oddaljenimi Čehi, kakor s sosednjimi Hrvati.

Pravo bratstvo bi se bilo moralo začeti tako, da bi vsi trije sedli za mizo in se pogovorili, kaj in kako bomo, da bo za vse najbolj prav. Zakaj brez popolne enakopravnosti in brez pravice ne more biti bratstva.

Tega se ni storilo nikdar. In tako je jenal tisti, ki je bil največji, kar največ zase.

Prav ni bilo Hrvatom, še manj Slovincem. In šlo je do zlevno bratstvo v take franže, da so Hrvatje dobili za začetek nekako avtonomijo, mi smo pa ostali na kraju: to se pravi: bili smo bolj izolirani, kakor kdaj prej.

Zjugoslovansko idejo je pozikaljal pokojni kralj Aleksander, a z njegovo nasilno smrtjo je padlo vse skupaj v vodo. Vzrok je bil največ ta, ker je Jugoslaviji primanjkovalo dobrih državnikov.

Srbi so imeli za časa ustanovitve Jugoslavije ali kakor je sedaj imenovali krajevina Srba, Hrvata in Slovincaca svoje jeza Pašiča, ki pa je bil pred vsem Srh. Po njegovi smrti je postal edini dober politik pokojni Aleksander — za njim ni bilo nikogar več.

Hrvatje so imeli dobrega vodjo — Radiča, kateri se je vsestrkoji boril za pravice vseh. Po njegovi prerani smrti je prišel na čelo “vodja” Maček, ki pa ni bil Radič. S’avili so ga eni — a mi Slovenci gotovo ne. Zakaj vedite: med Mačkom in sedanjim “poglavnikom” Paveličem ni bilo idejno nobene razlike. Nikdar se ne spominjam, da bi bil kdaj Maček obsodil Paveliča radi njegovega ruvanja proti svoji domovini. Nikdar ni rekel več, kakor da se ne strinja z nasilnimi metodami — to je vse.

Prava harva se je pokazala po vpadu Hitlerjevem v Jugoslavijo. Prvih štirindvajset ur je bil Pavelič v Zagrebu in imel je vse v svojih rokah. Če je bil res tako narod hrvaški za svojim “vodjo” Mačkom, bi se seveda to ne moglo zgoditi ako bi se bil res Maček protivil Paveliču. Govorimo resnico: oba sta delala za propast Jugoslavije, le sredstva so bila različna: Maček je ruval od znotraj, Pavelič pa od zunaj — to je vse.

Zdaj pridemo na vrsto se mi,

Slovenci. Mi smo imeli za časa svetovne vojne dva dobra in množna voditelja — dr. Janez Krek za katoliško stranko in dr. Gregor Žerjav za narodno. Dr. Krek je izdihnil, predno je bila Jugoslavija rojena in govori se še danes, da ga je dala zastupiti nekdanja Avstrija. Ostal je dr. Žerjav, kateri je bil menda vse svoje življenje bolan in je tudi kmalu umrl.

Za njim ni ostal nikdo. Za dr. Krenom je prišel dr. Korošec, kateri je bil, kakor pravimo v Ameriki: praktičen politik. Dostavljam: da je bil tudi pošten politik — to je pa tudi vse. Bili so drugi, nevidni, kateri so vodili njega in njegovo stranko.

Mi, ki smo iz daleč gledali njegovo delo, bi rekli tako: če vzamemo vsa njegova dobra in slaba dela, ne moremo reči, da dobro pokriva slabo. Zakaj vedite eno: ko je pokojni Aleksander vpeljal diktaturo da vpostavi mir in red v državi, je šel dr. Korošec pod okrilje Mussolinijevo in od tam izdal svoje proklamacije.

Sploh je bil nekako Mussolinij “first choice” za nas Slovence. Šlo je tako: z Rusijo in njenim komunizmom absolutno ne, ker je proti veri. Hitler bi bil malo bolj, a vendar mu ni preveč zaupati. Dregne večkrat v verske zadeve brez ozira na to, kaj pravi. Mussolini bi bil v ti izbi: daleč najboljši, rekoč: nam bo vsaj vero pustil.

No ja in tako je prišlo. Kadar bodo kaka poročila iz starega kraja, bi se prav nič ne čudil, če bi prišlo na dan, da je šla kaka deputacija “odličnih” Slovincem do Mussolinija in ga prošila, naj zasede naš kraj.

Ne samo da ni prišlo do nikakega zblizanja treh jugoslovanskih narodov — baš nasprotno, izgubilo se je še tisto malo bratstva, kar ga je bilo kdaj prej. Zasedoval sem starijske liste in zapazil, da ga ni bilo dneva, da bi ne bil kak hlapad od strani Hrvatov na Slovence. Prišlo je celo tako daleč, da so se začeli v javnosti kregati, ali je ta vas hrvaška ali slovenska.

Sicer pa ni treba, da gledamo te stvari samo v starem kraju. Kar tukaj, med nami, jih je dovolj. Mi Slovenci smo zmiraj iskali stika in bratstva s Hrvati — dobili ga nismo nikdar. Pred našimi očmi se je vršil med Hrvati najbolj čuden preohrat, kar jih je na svetu mogoče. Da so bili prej vdani Avstriji, o tem menda nikdo ne dvomi, kdor pozna kolikoj politične zgodovine. Po ustanovitvi Jugoslavije pa so začeli postajati — komunisti. Ne iz ljubezni ali prepričanja, ker jih večina ne ve, kaj je to. Pač pa za to, da pokažejo svoje zaničevanje do Jugoslavije. Znani Kresičev list: Hrvatski List in Danica Hrvatka, postavim dosledno piše “Yugoslavija” in vsaka številka posebej ima dovolj gnoja da zaduši vsako jugoslovansko misel kar v kalli. In pomislite: ta list je dosledno podpiral Mačka.

In kako je v Clevelandu? Največji uradni dom — brez Hrvatov, ki niso hoteli ničesar slišati o kakem skupnem bratstvu. V kulturnem vrtu jugoslovanskem ni nobenega Hrvata. Enako je v Pittsburghu, Chicagu, in povsod.

Ne pišem tega za vse Hrvate — zakaj povsod so izjeme. V New Yorku sem našel nekaj idealistov, ki so z dušo in telesom za jugoslovansko misel — a to so Hrvatje iz Dalmacije, otokov ali Istre.

Če mi nismo pišili v jugoslovanski ideji nikamor, ko

smo vendar v tujini in potrebujemo drug drugega — se ne čudim, da je bilo v Jugoslaviji enako.

To so fakta in treba je, da se učimo iz njih, pa če smo še taki idealisti. Pozdravil sem skupno organizacijo vseh naših podpornih Jednot in Zvez, da so pa potem vesli mis v Cleveland in stopili v nekako zvezo s Hrvatsko Zajednico, se mi pa prav nič ne dopade. Vsak vrh išče pomoči, kadar mu slaba prede. Baš Hrvatska Zajednica je s svojim Butkovičem več pripomogla do vničanja jugoslovanske ideje, kakor vse drugo skupaj.

Sicer so znali dokaj spretno voditi svoje sovraštvo do Jugoslavije. Oni niso nikdar prišli naravnost, da je ne marajo, pač pa po ovinkih. To je šlo tako: udri čez vladu v Beogradu, potem pa čez vse posameznike, ki so kaj šteli. Ni treba, da se hišo naravnost začne, lahko se dela tako, da se njene ljudi oblati in zasovraži, pa postane osamljena in razbojena.

Kakó naj se človek zdaj ogreva za to kako Jugoslavijo, če je bila prva in edina tak fiasko. Sovraštvo je zanešeno med priprost narod in ta ne pozna nobenega pežabljenja in nobene sprave.

Da je to resnica, vam lahko navedem iz lastne izkušnje. Bilo je na nekem shodu pred mnogimi leti, ko sem izkušal brniti neko grupo v Chicago, češ da smo se zdaj pobotali delamo skupno in naj bo pozabljeno vse, kar je bilo prej. Po mojem govoru je vstal eden izmed navzočih in mi odgovoril nekako tako-le:

“Vi ste tisto grupo obsodili in za nas ostane obsojena. Če ste vi tam pripravljene pozabiti na vse, kar je bilo — mi nismo in ne bomo. Za nas so mrtvi.”

Njegov nastop je bil burno odobran in vse mi je ostalo v živem spominu, kakor bi se bilo godilo včeraj. Te besede so mi daprle nov predal ljudske duše in imele so name večji vpliv kakor vsak drug posamezni dogodek mojega življenja. Uvidel sem namreč, da je ljudstvo isto posebna duša, kanton, ne zanašaj nikdar stvari, katere bi kdaj v bodočnosti izkušal umakniti. Če si ljudstvo naučil, da nekaj sovražni, potem ostane pri tem, in ne popravi več. Zato sem bil zmiraj jako previden v vsaki obsodbi, zakaj človek nikdar ne ve kako bo jutri.

Tako sovraštvo je zdaj zanešeno v nekdanjo Jugoslavijo. Med Bolgari in Srbi je stalo nasprotstvo kljub “večnim prijateljstvu” enako med Hrvati in Srbi. Mi, ki to vidimo, nas boli, a pomagati ne moremo. Iskali smo zveze, da se kam naslonimo, a smo zato danes tako na fleh, kakor menda nikdar poprej. Kar je bilo — je nemogoče — namreč kakšna skupna Jugoslavija. Vsak glas posameznikov ne šteje, zakaj dnešnje ljudske so zastupljene in strup ne more drugega, kakor razjedati in vničevati še tisto malo, kar je.

Od katerikoli strani gledam, ne vidim nič, četudi sem po naravi — kakor pravijo — zdrav optimist. Ne pričakujem ne mogočega in ne verjamem v čudeže. Rad bi pisal vse drugače, a zdi se mi, da bi varal s tem sebe in vse tiste, ki čitajo.

Menda je nam Slovanom prirojeno, da se ne moremo med sabo. Zakaj, če bi kdo rekel, da smo mi Slovenci edini, bi ne povedal resnice. Brez ozira na to, kje in koliko se ločimo v verskem ali političnem vprašanju, gojimo med sabo še posebej predale: Gorenjci, Dolenjci, Belokranjci, Notranjci itd. Potem je delitev po farah, za njo pride delitev po vaseh, potem pa še hiša proti hiši. In

Peter Zgaga

“SURPRISE PARTY”

(Mož in žena sedita pred hišo in uživata lep pomladni večer. V najboljših letih sta; takole pri petdesetih. On je precej zgaran in vsega naveličan, ona je pa živahna in v esela in se še vedno rada postavi. Tri otroke imata, pa so že vsi trije poročeni. In otroci imajo že otroke — ter sta potemakem že stari oče in stara mati.)

— Ja, salamensko naglo je šlo, — pravi on, — zadnjega junija bo že petindvajset let; kar sva se vzela. Takrat so bili časi. Tako mlada sva bila in tako neumna. Ali si že kaj povedala ženskami, da bo tridesetega junija petindvajset let?

— Vsi že vedo. Je že vse pripravljeno, — pravi ona smeje. — 28. junija nama bodo priridili suprajz.

— Sem tudi jaz že nekaj slišal, — pravi on. — No, saj ni več kakor prav. Zidnja leta sva bila že pri petih suprajzih, in to košta. Praznih rok ne moreš iti. Čas je, da nekaj vrnejo. Kje nama bodo pa pripravili?

— O, kar pri nas. Bóm imela še precej dela, da bom vso hišo počedila. Saj veš, kakšne so babe. Vse pretaknejo, kadar ni človeka doma, potem pa stegajo jezike.

— Bolje bi bilo v hali, — odvrne on. — Bi še vsaj za letoletno vročino tisto kapljo vina

to danes, po tolikih letih v novi domovini, koder bi morali sploh pozabiti, od kod smo in zavedati se enega; da smo eno, pa naj pridemo, od koder hočemo.

Tako se mi neumno zdi, če me kdo vpraša po priyah par besedah: odkod si. Človek, ki pol svojega življenja preživi v Ameriki — druga polovica pa je razmetana po ostalem svetu — bi moral vendar vedeti, da je iz Amerike.

Kadar p ride kdo iz Amerike v stari kraj, pravijo: Amerikaneec je prišel — Amerikaneec so nas obiskali. Oni toraj vedo, kaj smo — mi tukaj pa ne. V Ameriki smo še zmiraj iz Domžala, Ribnice, Sent Jerneja, Kozjega Brda itd.

Tako je torej z nami. In kakor z nami, je bilo tudi z Jugoslavijo. Drug proti drugemu, klor močnejši, tisti več — jugoslovansko bratstvo pa je padalo v dnah tistih, ki so v svojem idealizmu pričakovali nemogočega.

Nerad pišem to, a zdi se mi, da nekdo mora. Vtápajati se v fraze, ki ne pomenjajo nič, se pravi: zapirati oči in ušesa, da človek ne vidi in ne sliši.

Če bo še kdaj kako Jugoslovansivo na svetu, bo moralo biti v srcih in dušah drugih in drugačnih ljudi. Za svet, ki danes živi, je vse to tako mrtvo, kakor včerajšnji dan.

Smilijo se mi ljudje, ki se krčevito drže ideje jugoslovansitva. Smilijo zato, ker je na svetu veliko več drugega dela, važnejšega in nujnejšega, kategera se homo morali poprijeti vsi. Zakaj vedite: mi smo v vojni.

ZGLASI SE NAJ
STANLEY MESNAR, ki živi nekje v Brooklynu, N. Y. Ker je njegov oče umrl, je neohodno potrebno, da se zglasti, ali pa, kdorkoli, ki ve zanj, sproti njegovemu strien:
JOHN MESNAR
1069 E. 72nd Street
Cleveland, Ohio

Jutri pa še kaj več o tem.

prihrali, ki jo imam se v kleti, tako pa vem, da bo vse šlo. — Vina ne boš smel sparati. Nekaj piva in zganja bodo privlekli s seboj, pa isto bo kmalu šlo. Padi se mi škoda zdi. Pozimi je bila nova, pa jo bodo babe gotovo vso osvinjale. In karpel bo treba prejš s flora pobrati, če ne bo šel. Moški, posebno, če ga ima malo v glavi, ne merka, kam verže čik.

— Kdo bo pa naju odpeljal? — poizveduje mož. — O, že v soboto dopoldne bo prišel k nama Jerneje, — pojašnjuje ona, — in bo rekel, naj prisedeva, ker je v mesto namenjen in tam lahko njeno hčer obiščeva. Hči bo pa že v petek zvečer z možem in otroci pri teti Marjani. Bodo kar tam spali. Mary in Frank bosta pa popoldne prišla, ko naju ne bo doma.

Hladno postane. Gresta v hišo in se še v postelji dolgo pogovarjata, kaj in kako. In tako se kaj naglo približa sobota 28. junija. Hiša je poznašena do zadnjega kotička, posodje pomito, pri oknih nove zavese. Vse je na svojem mestu.

Dosti dela je imela, pa tudi on ni držal rok križem. Iz edinega polnega soda za petdeset galon, je petindvajset odtočil v manjši sod in ga ponoči zakopal pod porčem.

— Petindvajset galon ga bodo imeli dovolj, — je mrmral, vršec to velevažno opravilo. — Če bi ga pustil, bi mi ga sedčili do zadnje kaplje, julija in avgusta bi moral pa žeje gagniti. In kaj cigaret naj bi mi prinesli, pa takih, ki jih jaz kadim.

Ob sedmih zjutraj se hoče obrtiti, pa mu o na odsvetuje: — Nič se ne boš bril. Kar tak pojdi, kakršn si. In overalls moraš imeti. Tudi jaz ne bom ničesar posebnega natikala nase, ker bi sicer takoj opazili, da nekaj veva.

Ura je osem, devet, deset, Andreja pa še ni. — Le kod ga hudoba nosi? Pa se že vsaj niso skesali? No, ta bi bla lepa.

Sele ob dvanajtih se pripelje Andreje. — No, kaj je pa tebe prineslo? — ga oba hkrati vprašata; on pa zavija oči in pravi naučeno: — V mesto sem namenjen in sem se mimo peljal, na sem mislil, če bi prisledla, bi lahko hčer obiskala.

— Ja, pa kar taka ne moreva iti, — se izgovarjata. — O, kar taka, — odvrne Andreje, — saj smo delavci in bomo hitro nazaj.

Ko sede že vsi trije v kavi, pravi ona: — Žeš, hišo sem pozabila zakleniti. Čakajta, da hišo zaklenem.

— Ah, kaj boš zaklepala, — jo zavrne on, — tatov bi v soseski, pa tudi če bi bili, bi si ne bili z našo beračijo dosti na boljšem.

— Imas pa tudi prav, John, — mu odvrne. — No, pa saj bomo kmalu doma.

Če bi slučajno vajina hči kam šla, — napeljuje Andreje, — se bomo pa pri mojem bratu Franku malo oglasili. Ga že dolgo nisem videl.

— Saj res, — jo bomo pa pri Franku počakala. — Ničesar ne vesta, — si misli Andreje, — to bo pa res suprajz.

— Ej, Andreje, kako si se za luno, — mu odgovarjata — seveda tudi le v mislih, — salamensko se motiš, če misliš, da boš naju potegnili.

Dopisov brez podpisa in osebnosti ne prištevajo. Dopisil na četrtkovno številko naj bodo v našim uradu najkasneje v sredo zjutraj.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisil so naši redni naročniki, ki želijo, da vse naše štateleje in se s njimi naši rojaki takorokod med seboj pogovarjajo.

SIROMAŠNE POČITNICE

Ze skoraj dva meseca me je mučila neka skrivnostna bolezen, tako brez presledka, da sem bil že p riplavljjen skleniti račune s tem božjim svetom.

Zdravila, ki so mi jih predpisali zdravniki, niso imela nikakega učinka: X-zarki niso označili nikake bolezni in struga dijeta mi je pa še poslabšala že tako obupani položaj, ker, ako bi jo izpolnjeval, bi moral že kar lakote umreti.

Ob takem obupanem položaju sem trpel in se kakor senca vlačil med prijatelji, ki so mi vsak po svoje kaj svetovali. Pripravljen sem bil vzeti na svet vsakega, samo da bi se ohrni malo na bolje. Zato sem vzel tudi nasvet ožjega prijatelja, ki me je takole nahučil: "Ti preveč delaš in skrbiš, saj te je tako ni drugega, kakor sama nervoznost. Vzemi si počitnice in pojdi malo ven na deželat! Jej in pij vse od kraja in pa kako posteno nežno družbo si privoči, pa bo vsa bolezen izginila."

Ker je bil pretekli petek ravno Spominski dan, sem poslušal prijateljev nasvet in sem se ločil od mojega žida za tri dni. Prvi dan, to je pretekli petek, sem z boljšo družbo posetil Mrs. Turešekovo na prijazen hričeku v North Bergen, N. J., kjer nam je v lepi naravi dan potekel še dosti zadovoljivo.

Drugi dan sem pa sedel na Long Island vlak, ki me je potegnil do postaje Lindenhurst. V dobri četrt ure sem bil pes na Merrick Road, odkoder sem takoj zagledal veliko poslopje z napi-om: "Linden Inn". To je hotel in gostilniški prostori rojaka Louis Pirnata, doma iz Vidna pri Brezicah.

Takoj ob prihodu sem Mrs. Pirnatovi povedal, da sem prišel z namenom, da se malo razvedrim. Ker je bil Mr. Pirnat ravno v tem času na športni vožnji s čolnom po zalivu, mi je gospa Pirnatova pripravila čoln, s katerim sem tudi jaz odveslal po krasnem zalivu.

Na tej lepi, skoraj romantični vožnji, se mi je zatožilo po nečem — kar bi mi odvrnilo notranjo samoto. Zadovoljiti sem se pa moral le s senco in pa s pogledom na krasne vrbe, ki rastejo ob zalivu.

Po končani vožnji sem se vrnil v gostilniške prostore, nakar mi je Mr. Pirnat razkazal vse prostore, ki jih ima na razpolago za goste. Posebno se mi dopade plesna dvorana z odrom za orkester in pa velika, zračna, higienično opremljena kuhinja, v kateri se brez vsakega dvoma ustvarjajo jedila po našem okusu.

Mr. Pirnat je jako potrežljiv in uljuden. Cene niso prav nič pretirane, potrežba pa prvovrstna. Zato ga mirne vesti priporočim vsakemu rojaku, posebno tistim, ki imajo svoje kare, naj ne zamudijo prilike peseliti njegov prostor.

Prilpomnim naj se, da je bil Mr. Pirnat svoj čas član mitekega pevskega zbora "Slovani", in sicer pod pevskim vodjem Mr. I. Adamičem, kakor tudi pod Mr. I. Hudetom. Zelo ga je pa užalostilo, ko sem mu povedal, da je Mr. I. Adamič umrl, kar njemu še ni bilo znano.

V nedeljo! — Zadnji dan počitnic! Vendar pa zadosti obatajč, ker sem bil namenjen na "Slovano" piknik. Samo da bi me ne bila mrevarila jeza zaradi deževnega in mrvlega dopoldneva, kar mi je jemalo vse upanje na prijetne doživljanje in veselo razpoloženje, katerega sem vedno deležen na teh prireditvah.

Ako se imate Blaznikovce Pratikarje leto 1941, je lahko dobiti tri zastavke "Glas Naroda" v vaši naseibini, ali pa naravnost od Knjigarnice Slovenic Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York. — Stanje, 25 centov.

Vseeno sem bil pa na določenem prostoru okoli tretje ure popoldne. Predsednika "Slovana" Mr. M. Pirnata si nisem upal pogledati v obraz, ker sem si mislil, da misliva oba eno, in sicer: "Smo'na, vreme za smučanje, pa ne za piknik!"

Ko malo bolj zberem šibke misli, in se ozrem po vlažnem prostoru, sem vseeno opazil že čedno zbirko posetnikov, med njimi tudi birkko rojakinjo, katere obraz se mi je zdel znan, ali imena pa, pri poštenih duših moram priznati, nisem vedel.

Prav z žensko prefriganostjo mi je zvalila slamniki z glave. Z urnimi prsti je pa začela brskati po notranjosti slamnika, da sem se začel zdeti sam sebi sumljiv in me je namah začela srbeti glava.

V tej zadregi se obrnem do prijatelja in ga vprašam, čegava je vendar ta ženska. Ona ga urno prestrizhe in pravi:

"Nikar mi ne povej, me bo v cejtence djal." Na vse zadnje sem pa vseeno zvedel od poštene strani, da je bila to Kristina Oberwalder, ki je v slamniku hrškala za številko šivalke, ki imajo sistematično vsaka svojo. Zvedel sem pa tudi, da nosim slamniki, ki ga je sešila moja dolgoletna znanica in prijateljica gospa Fany Nakrest.

Ker se bom udeležil izleta S. D. P. D. na farmo Mr. F. Kobilca v Hudson, 13. julija, se mi prav lahko pripeti s slamnikom, kakor se mi je lansko leto ob priliki izleta S. Z. Z. št. 84. V takem slučaju bi bil pa prav hvaležen Kristini, ako bi mi sešila slamniki, po 'cipki' bi pa presodil njeno zmožnost.

Kakor previdite, se je že s tem dogodkom za mene izplačal "Slovano" piknik. Vendar se je pa poleg slabega vremena nabralo toliko "Slovano" prijateljev, da je bila dvorana, v katero smo se umaknili pred slabim vremenom, do zadnjega kotička zasedena.

Kar se mshšal in kar me je naravnost ganilo, sta bili dve pesmi, katere nam je zapel "Slovano" pod vodstvom Mr. I. Hudeta in sicer: "Pod oknom" in pa "Ljubezen in pomlad," v kateri je posebno kot solist pokazal svoje zmožnosti prvi tenor, ameriški Slovenec Mr. Charles Piré, zet Mr. I. Hudeta.

Kar sem pa videl, ko je bilo razpoloženje na višku, se mi je pa tudi tako izplačalo, da sem postal nazadnje celo nagačiv. Vseeno sem pa zelo zadovoljen za te tri dni siromašnih počitnic, ki so mi pomagale več kakor pa vsi dohtarji in njih recnije.

RAZVITJE DRUŠTVENE ZASTAVE

Če ravno nekoliko pozno, vendar bom skušal malo opisati o slavnosti razvitja nove zastave podružnice št. 1. Slovenske Moške Zveze v Barberton, Ohio, katere se je vršila dne 3. maja.

Samo iz Barbertona se je oglasilo okrog 12 društev s svojimi zastavniki. Tudi od drugih podružnic Slov. Moške Zveze je bilo precej obiskovalcev, katerih vsak je povdarjal važen namen te naše organizacije.

Posebno sobrat Anton Hudman, prvi glavni podpredsednik, se je moral dobro pripraviti za svoj tako pomenljiv govor. Upam, da je vsaj nekaj njegovih besed ostalo nad našim članstvom v pobudo, da sedaj je čas, da se gre na delo za večje število članstva. Istotako hočem omeniti sobrata Josepho Hočvarja, predsednika podružnice št. 3. v Colliwood, kateri nam je iz svojih izkušenj povedal mnogo zanimivega.

Sprejeli smo tudi mnogo darov za novo zastavo, katerih nismo pričakovali. Tako od društev kakor od posameznikov in za katere se v imenu barberstonske podružnice najiskreneje zahvaljujem.

Pri prireditvi smo imeli tudi kratak program na odru. Nastopili so sledeči: Tony Troha, Jeanette in Luise Ujčič ter Agne Troha in Julia Knans, Stephanie, Jennie in Vera Shega hčerka mešega predsednika in Anna Kaljič. Zahvaljujem se mladencem in dekletim, kateri so tako lepo igrali in peh na programu. Stariši ste lahko ponosni, ker se vaši otroci tako zanimajo za glasbo in petje.

Ne smem pozabiti na botra in botro Mr. in Mrs. Joseph Shega, predsednika naše podružnice in njegove soproge in tudi tovarisev in tyarišice Jack Sabec in Miss Frances Udovich, Frank Doles in Miss Mildred Lukežič.

Zahvaljujem se našim kuharicam in delavcem in vsem, kateri so karkoli pripomogli, da se je cela stvar tako lepo iztekla. Rad bi navedel imena organizacij, katere so bile zastopane. vsa imena govornikov in delavcev, kar bi pa bilo skoraj nemogoče. Zato prosim, da mi drugi oprostijo.

Pozdravi!
Vincent H. Lauter,
Barberton, O.

PRIREDITEV V NEW YORKU

Na tem mestu se v imenu slovenskega pevskega društva "Slovano" prav iskreno zahvaljujem vsem udeležencem društvenega piknika, ki se je vršil pretečeno nedeljo dne 1. junija v Charles' Garden Parku. Kljub slabemu vremenu je bila udeležba povojna.

Naj tudi omenim, da se je tega piknika udeležilo tudi nekaj naših sorjakov Dalmatincev iz parnika "Lovčen", ki se nabaja sedaj že nekaj časa v newyorški luki. Prav lepa jim hvala za poset. Nada je že velikim tudi omeniti, da se je mudil za par dni na oddihu v naši naseibini poznani in čislani rojak Mr. Avgust Kollander iz Clevelanda, Ohio. Žal, da se je moral že v nedeljo zgodaj dopoldne vrniti v Cleveland, ter se radi tega ni mogel udeležiti "Slovanevega" piknika, daš bi bil to rad storil, kot mi je osebno omenil, ter na tem mestu prav iskreno pozdravlja celokupno članstvo "Slovana."

Glede prihodnjih "Slovano" prireditev bo pravčasno naznanjeno v tem listu. Prihodnjo nedeljo, dne 8. junija istotako v Charles Garden Parku, pa se vrši veliki piknik, katerega p riredi slovensko društvo "Domovina", kot sem že poročal, ter na katero ste dragi rojaki in rojakinje prav prijazno vabljeni od blizu in daleč, da se udeležite v obilnem številu. Piknik se vaši ob vsakem vremenu, ker v slučaju slabega v-

RIBOLOV na globokem morju PIONEER II.

Zapusti CANARIE CITY DOCK BROOKLYN V SAK DAN OB 7.15 ZUTRAJ Kapitan Jack Weidner

Darilo za junijsko nevesto

KUHARSKA KNJIGA: Recipes of All Nations (V angleškem jeziku) **RECEPTI VSEH NARODOV** Stanje samo \$2.⁰⁰

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani. Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi: v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izvežbati in izpopolniti.

Naročite pri **KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.** 216 West 18th Street New York, N. Y.

S PLINOM SE JE ZADUŠIL

Vincent Koder iz West Allisa, Wis., star 51 let in doma iz Letuše v Savinjski dolini na Štajerskem, je dne 17. maja izvisil samomor s tem, da se je odpejal z avtom 14 milj daleč do Waukeshe in tamkaj na samotnem kraju se je zaprl v vozilu in pustil motor, da je teklen in napolnil avto s strupenim plinom, ki ga je zadušil. Naši so ga šele 23. maja in drugi dan je bil upepeljen. V Ameriki je bil 31 let in pred 15 leti je prišel iz Minnesote v West Allis.

VILE ROJENICE

Pri znani in spoštovani slovenski družini Mr. Thomas Bertok, stannjoci, pod naslovom 168 Starr St., Brooklyn, N. Y., so se pretečeno nedeljo dne 1. junija ob 12.30 ponoči oglasile vile rojenice, ter pustile za spomin krepkega, 8 funtov in 7 ouncev težkega sinčka prvorojenčka.

Maši in otrok se dobro počutita. Srečni starši so dali novega zemljana krstiti na ime: Andrew Thomas. Upam, da bo sinko, ko doraste, tukli dober povec, kot je njegov oče, kateri je zelo agilen član že več let, slov. in pev. društva "Domovina" v Brooklynu, N. Y. Moje iskrene častitke!
Anthony Svet.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Vsem našim sorodnikom in znancom naznanjamo žalostno vest, da je nemila smrt utrgala nit življenja moji preljubljeni soprogi, o zroma materi —

Josephine Udovich

Umrla je 11. maja v bolnišnici v New Castle, Pa. Bolehala je ravno dve leti. Pogreb se je vršil 14. maja po cerkvenih obredih na katoliško pokopališče sv. Antona na Bessemer, Pa.

Rojena je bila 1. 1894 v Lipi, občini Jelšane na Primorskem. V Ameriko je prišla leta 1920 za svojim soprogom v James City, Pa. Njeno deklisko ime je bilo Slosar. V stari domovini zapuša mater, dva brata in dve sestri. Oče ji je umrl lansko leto, star 78 let. — Takaj zapuša enega strica in mnogo svojih sorodnikov.

Najlejša zahvala vsem, ki so jo prišli krotiti, ko je ležala na mrtvaškem odru in vsem, ki so jo spremlili k večnemu počitku in ki so darovali v blag spomin cvetlice in za svete maše: Mr. in Mrs. Tony Cekada, Mrs. Frances Ujčič, Barberton, O., Mrs. Vinko Ujčič, Mrs. Pepa Ujčič, Mrs. John Ujčič, Mrs. Joe Bratovich, Joe Barella, Mrs. George Hungdill in sin, Cleveland, O.; Mrs. John Biazak in Frank, Mrs. Frank Mishie, Mrs. John Udovich, Frances in Rose Ulyan, Kane, Pa.; Mr. in Mrs. Tony Kacin, Mrs. Joe Skerl, Mrs. Joe Softich, Milly Skerl, Tony Lean, James City, Pa.; Mr. in Mrs. Tony Yardis, Mr. in Mrs. John Novach, Mrs. Tony Brinac, Mr. in Mrs. Mike Schlossar, Milly in Frank Schlossar, Mr. in Mrs. Angelo, Kozul družina, Mr. in Mrs. Joe Jereb, Jr., Mr. in Mrs. Joe Jereb, Sr., Mr. in Mrs. Marjan Vlah, Mr. in Mrs. Frank Rubesa, Mr. in Mrs. John Stanish, Sedelnik družina, Mr. in Mrs. Steve Kertel, Melon Ferlon, Mrs. Annie Ribarich, Mr. in Mrs. Joe Yardis, Bessemer, Pa.; Mr. in Mrs. Joe Clan, Joe Jr., Rosie; Tony Cetan, Salem, O.; Mr. Edward Glavie, Mrs. Mikolich, Jene Mikolich, Struthers, O.; Mr. in Mrs. Frank Shine, Wilcox, Pa.; Frances Francetic, Manville, N. J.

Prav lepa zahvala pogrebnikom za njihovo težavno delo: Mr. John Novak, Mr. Joe Yardis, Mr. Tony Kadish, Mr. Frank Klincek, Mr. Joe Jurdana in Mr. John Samas. Zahvaljujem se društvu 822 št. 67., uslužbenec Metropolitan Paying Co., Senior and Sophomore Class of 1941 za tako krasno cvetlice.

Preljubna soproga in mati, nikdar ne boš pozabljena! Ni je ure, da nam ne bi bila pred očmi. Le prerano si nas zapustila, toda prišli bomo za Teboj prej ali slej. Vsako uro smo bližje Tebi; prosil Bog, da nas pokliče k Tebi, da bomo vedno vsi s Teboj. Počivaj v miru in naj Ti bo lahka ameriška zemlja. Zalujoči ostali:

JOE UDOVICH, soprog; JOE, sin ter MARY in FRANCES, hčeri. Bessemer, Pa., 29. maja, 1941.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERISKA BRATSKA ZVEZA

:: AMERICAN FRATERNAL UNION ::

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti boleznim, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naseibini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUŽBENEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIM ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

GOSPOD iz KONOPIŠTA

Napisal: I. WINDER.

17

Ali je bilo to mogoče? Vsaj poizkusiti je hotela. Bivanje na kmethih, v samostnem gradiču Wartholzu in na gradu Artstettenu pri Poch arnu v Nižnji Avstriji, znamenarjenem rodinskem posestvu, ki je mu dajala Marija Terezija prednost pred drugimi, je povzročilo zbliznanje. Nadvojvoda za zdaj ni hotel spraviti svoje mlade žene na Dunaj. Marija Terezija je naročila z Dunaja knjigo, ki je bila izšla tisto pomlad in ki so jo njene mlajše sestre hvalile, ter jo je brala Francu Ferdinandu in Otonu. Knjiga se je imenovala "Potovanje okoli sveta v osemdesetih dneh," in spisal jo je bil Jules Verne. Mlada žena, ki je najprej samo možu prebrala nekaj strani, je upala, da bo to branje priklenilo dečka ter ponudilo bralki prvo priliko, da sprezna krite želje, sanje in nagnjenja svojih pasterkov. Osemletni Oton jo je poslušal komaj četrte ure, zato je jel zavijati oči, se spakovati in oponašati izraz mačevinskega lica. Opazila je to, prebrala začeto stran do konca in ga je vprašala:

"Ne maraš več nositi Oton?"

Odražen je poskočil in dejal:

"Rajši se pojdem igrat. To, kar bereš, je od sile pušto."

"Pa pojdi," je prijazno velela. Zamisljeno je prenehala z branjem, smehljaje se pogledala za bežčim in rekla Francu Ferdinandu:

"Seveda ga mora dolgočasiti. Premlad je še. Če bi le vedela, kaj naj stirim, da bi me imel rad! Tak ljubezniv deček je!"

Franc Ferdinand je razburjeno poskočil in zavpil:

"Jaz tudi ne maram več poslušati!"

Marije Terezija, ki se ji je zdelo, da spremlja branje z veliko napetostjo, je bila zelo presenečena. Franc Ferdinand je bil priot nji doslej vedno zelo plaah, zmerom jo je ogovarjal le s tihim dobriki: tim se glasom.

"Zakaj kričiš? Zakaj se razburjaš, Franci?" ga je vprašala.

Franc Ferdinand je bil ves prebledel. Hotel je nekaj reči, pa ni spravil glasu iz sebe. Požiral je in se premagoval, da ne bi zujokal. Nazadnje se mu je mukoma iztrgalo:

"On lahko dala kar hoče, zmerom je ljubezniv deček. Naj bo še tako zoprn — ljubezniv deček je. Vse si sme dovoliti, njemu je takoj vse odpuščeno. Ljubezniv deček je — zdaj tudi ti tako praviš. In vendar ni res!"

"Zakaj ne? Saj je tako ljubezniv. Takisto kakor ti. Zelo rada vaju imam, obadva."

Torej, prosim, beri še nekaj časa," je rekel in mahoma ga je bila videti smeh očelnost.

Brala je, a niti ona niti on nista bila pri stvari. Franc Ferdinand se je očitno trudil, da bi bil smiren ali da bi se vsaj zdelo, da je; jezilo ga je, da se je bil izdal. Mlada žena pa je zdaj vendar le vedela, kaj se je godilo v desetletnem otroku. Ljubosumen je bil. Mlajši brat, ki so ga vsi radi imeli, ga je težosil. Resni, mrki otrok je čutil, da ni kos vselemu bratu, ki so ga pogosto oščevali, ki ga je pa oče ljubil in so ga imeli odgojitelji rajši. Franc Ferdinand se je zdaj bal, da ne bi tudi nova mati razposajenega Otona bolj ljubila kakor njega. V tega tega Marija Terezija ni vedela.

Silenila je do vne Francu Ferdinandu duševno ravnostevje. Očistej je dajala njemu prednost. Ni se bala, da bi bila zaradi tega krivična proti drugim otrokom, malima dvema ni ničesar jemala. Oton, ki bi se bil utegnil začutiti prikrajšane, pa ni bil ljubosumne nature. Nikoli mu ni sree doigo viseo na kake n človeku ali na kaki stvari; hitro je pozabil vsako uslugo, ki si mu jo storil, a tudi vsako krivico. Le večerih je postal brez vsakršnega vzroka trmast in uporen ter s presenetljivo zornimi, zaljivimi izrazi in kretnjami kazal okolici svoje zaničevanje, tako da si se moral razjeziti nanj in ga kaznovati, že naslednji dan ni ničesar vedel o tem.

Franc Ferdinand je precejneval čar Otonove lahkokrvnosti in prečernosti: iz tega precejevanja so izvirali vsi kalni zastrupljeni vrelci njegove zavisti in njegovega ljubosumnja. Kar je moral pri Otonu najbolj občudovati, je bila samoumevna lahketa, s katero je mlajši, čeprav je imel takisto kakor on smn, nežno, sladotno telo, preziral to telesno slabost. Franc Ferdinand se ni imel za slabotnejšega od Otona; a vendar se ni nlažji nikoli utradl pri igri ali jahanju, temveč šele potem, mnogo pozneje od starejšega brata, ki je moral le prepogosto reči: "Ne morem več."

Pouk v jahanju sta imela skupaj. Franc Ferdinand je terad jezdi, nobenemu konju ni zaupa, strah mu je zagrenjeval vsako veselje do jeze; Oton je jahal kakor kak huzar, učitelj jahanja ga je moral mnogokrat opominjati, naj bo previden. Kadar ga je konj vrzel s sebe, se je smejal. Kadar je Franc Ferdinand padel s konja, se je hotel tudi on smejati, pa je nehotе zajokal, naj se je še tako brzdal in krotil. Prav tako je Oton prekašal starejšega brata pri mečevanju. Oton je bil sicer neroden mečevalec, a boril se je brez skrbi, mečevanje mu je bilo v zabavo, medtem ko je Franc Ferdinand častihlepno in resnobno pazil na vsa pravila in se izkušal odlikovati, kar pa ni pomagalo, da se ne bi bil previdno izmikal vsaki domnevni nevarnosti. Ogorčeno se je srdil na učitelja, ker ni hvatil njegove vneme in ker se je Otonovi prečernosti, ki je kršila vsa pravila, z dopadcnjem smejal, namesto da bi jo bil grajal.

Marija Terezija je čutila s Francem Ferdinandom vse, kar ga je bolelo. Uganila je, da se je bila napak potegnula za njegovo ljubezen, ko mu je rekla, da ga ima prav tako rada kakor Otona. Potreboval je človeka, ki bi ga imel rajši kot Otona. Čeprav ji je, kakor vsem ljudem, Oton bolj ugajal, se je vendar namerala, da bo imela Franca Ferdinanda za svojega najljubljenejšega otroka. Mlajši so lahko še čakali, njim ni bilo treba materinske ljubezni, Franc Ferdinand jo je pa potreboval. Marija Terezija mu je hotela dati, česar mu je bilo treba. Ohraniti ga, je bilo očitno najvažnejši de njene življenske naloge. Njega je morala pridobiti, morala si je osvoboditi njegove arce. Ljubiti desetletnega, čemerneza mlajštega in mračnega otroka ni mogla, vsaj zdaj še ne; zato je lagala sebi in njemu, kakor je mislila, da je njena dolžna t.

[Nadaljevanje pribojnji.]

Iz slovenskih nasebin

VESTI IZ CLEVELAND, OHIO

Dne 30. maja so naši mrtvega na njegovi postelji Stanleya Kromarja. Kljub temu, da je bil zadnja leta rahlega zdravja, ni vendar nihče pričakoval tako nenadne smrti. Pokojni je bil rojen v Clevelandu in 33 let star. Bil je splošno priljubljen ter poznan kot vesel in dobro razpoložen človek. Bil je dober pevec, in kjerkoli so se zbrali rojaki k petju, tam je bil poleg tudi pokojni Stanley, ki je rad prepeval slovenske pesmi. Pokojni zapuša ženo Josephino, roj. Spraje in dva otroka. Dalje zapuša dva brata Antona in Edvarda in dve sestri: Mrs. Jean McClelland in Mrs. MarieDihello. Njegove oče John je umrl leta 1936, njegova mati Johanna, roj. Vesel, pa leta 1931. Njegov brat John je umrl pred nekaj leti.

Po dolgi in mučni bolezni je umrla Mrs. Mary Klemenčič, roj. Meže, stara 72 let. Rojena je bila v Logatcu, živela pa je v Grčarstvu pri Planini, odkoder je prišla v Ameriko pred 28 leti. Zapuša dva sinova Franca in Antona, ter dve hčeri, Agnes Znidarsič in Mary

Stanley ter več vnukov in drugih sorodnikov, v starem kraju pa zapuša sina Johna in tri brate.

Pred dnevi je umrla Mrs. Mary Turk, roj. Pucel, stara 26 let. Pokojnica je bila rojena v Clevelandu. Tukaj zapuša žalujčega soproga Louisa in dvočrke, starše Antona in Mary Pucel ter staro mater Mary Pucel in brata Antnoa.

Dne 27. maja je umrla Mrs. Terezija Mlačak, roj. Jakšič, stara 49 let, hči pionitke družine Jakšičeve rojena v Clevelandu. Bolehala je zadnjih 18 let, 6 let ni mogla iz postelje. Poleg soproga Georja zapuša sina Georja in tri hčere: Thelma, Elsie in Dolores, mater Terezijo Kmet, brata Frank Jakšiča in 5 sestra.

Dne 1. junija je umrl po dolgi bolezni splošno poznani Jakob Lunder, star 69 let.

VESTI IZ BENLDA, ILL.

Mr. Louis Vidmar, sin znane Vidmarjeve družine, je nedavno odšel k vojakom v So. Carolino.

Mrs. Katie Goldašič, je pred enim mesecem odprla gostilno v prostorih Johanne Maska.

Math Sušak je bil pobit na kolenu pri delu v rudniku in zdaj se mu že obrača na bolje. Zbolela je tudi Katie Lesich, ki se zdravi doma.

SRBSKA PRIREDITEV.

Srbska kolonija v New Yorku se pridno pripravlja na pomladno veselico s plesom, ki jo bo 7. junija v Hartley House, 413 West 46th St., New York, N. Y., priredilo društvo Srpska Žena.

Veselica, ki se bo pričela ob 8. zvečer, bo nudila vsakovrstno zabavo. Ples bo trajal do polnoči.

Naši srbski, hrvatski in slovenski prijatelji so iskreno vabljeni, da nas posetite v soboto dne 7. junija.

Odbor.

SMRT KOSI.

Bessenet. Pa. — Tukaj je dne 11. maja umrla Mrs. Josipina Udkovich, stara 47 let. Bolehala je delj časa in je bila doma iz Primorja. Zapuša moža, dve hčeri in enega sina.

Nagle smrti je dne 17. maja umrl rojak Andy Slavic, star 61 let. Bil je samec in ne zapuša nobenih sorodnikov.

Nadalje je 30. maja umrl Mr. John Črtalič. Tu zapuša nečeka Ignaca Črtaliča.

Drugih novic zaenkrat ni tukaj. — Pozdravi! John Jevnikar.

SMRTNA KOSA.

Dne 15. maja je v Paxton, Ill., umrla 36-letna Fannie

Johnson, roj. Podobnik. Zapuša moža Gordona Johnsona, starše Matt in Frances Podobnik in sestro Emo Kuester, drugo sestro Mary Saunders pa v Floridi. Pokojnica je bila rojena v Ameriki.

V Chicago, Ill. je dne 26. maja umrl Frank Laytat, star 48 let. Zapuša ženo, tri otroke in očeta.

VSAKA NEMKA MORA KREMITI PRAŠIČA.

Rumunska pisateljica Marija Georgescu, se je delj časa mudila na Nemškem, popisuje svoje bivanje med Nemci ter pripoveduje med drugim tudi tole:

Med prvimi vtisi, ki sem jih bila deležna v Nemčiji, je bila, da vse Nemke svinje krmi. Stanovala sem v penziji, kjer sem kmalu po svojem prihodu stopila v kuhinjo po svetlično vazo, ki so mi jo po mojem prihodu v penzijo poslali moji prijatelji. V kuhinji pa sem v svoje veliko začudenje na steni zapazila velik lepak, ki je na njem bil narisana debel prašič, pod njim pa je z velikimi rdečimi črkami bilo zapisano:

"Rad žrem tole." Nato je sledila cela vrsta stvari, ki jih imajo svinje rade, od krompirjevih olupkov, dalje vse mogoče stvari, ki jih mestna kuhinja sicer vrže med smeti. Potem pa je bilo spet debelo natisnato: "Tega pa ne žrem!" In tpet je sledila vrsta stvari, ki jih prašič ne more žreti. Še dobro se spominjam, da so med temi stvarmi, ki jih prašič ne marajo, bile zapisane tudi jajčje lupine.

Vsa presenečena sem nekaj časa gledala ta lepak, nekaj časa pa k uharico, nakar sem se oglasila ter vprašala kuharico: "Ali mar gojite svinje kar na balkonu, da bi nas med vojno mogli prehraniti?" Kuharica pa je začela na svo moč klepetati, kaj tega nisem niti razumela. Ker sem mislila, da se grega nad menoj, sem hitro odprla vrata in odšla. Ko sem se v penziji že precej privadila, sem nekega dne opoldne pri kosilu to začelo cmenila ter dejala: "Prašička, ki ga kuharica krmi, sem že povod iskala, pa ga nisem nikjer našla, nikjer ga nisem slišala kruliti, niti zaduhala ga nisem. Kje neki ga ima kuharica skritega?" Vsa miza se je na ves glas zasmejala, nakar so mi sosodje razložili takole:

"Vi kajpada ne poznate prašiča z označo E. H. W. Ne veste, kaj je naš "Ernährungs Hilfswerkschwein! Naša dobrodelna organizacija, nacionalno socialistično ljudsko skrbstvo — z nemškimi kratkimi N. S. V. — po svojih pitalskih kupuje mlade prašičke. Te prašičke potem krmi jo z odpadki in pomijami mestnih gospodinjstev. Odpadke in pomije spravljajo v posebna vedra, ki jih organizacija gospodinjstev pošilja na dom. Vsak dan prihaja v hišo od-

V JUGOSLAVIJO ni več mogoče pošiljati denarja. Ta odredba pa bo samo začasno v veljavi. Še vedno pa je mogoče pošiljati denar v Italijo.

DARILNE POSILJATVE v ITALIJO

V LIRAH:	
50 LIR	\$ 2.55
100 LIR	\$ 4.85
200 LIR	\$ 9.20
300 LIR	\$13.50
500 LIR	\$21.75
1000 LIR	\$43.00
2000 LIR	\$85.00

ZARADI SEDANJEGA POLOŽAJA V EVROPI, priporočamo, da se vse darilne posiljate pošlje potom CABLE ORDER. Na ta način je denar najhitreje izplačan. — Za Cable Order je treba posebej plačati

\$1.—

Vselej razmer v Evropi ni mogoče v Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v lirah.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th Street, New York

našalec ki jih polne odnaša ter v velikem omnibusu odvažava v pitalsišca, kjer potem krmijo prašiče. Ker pa mestne ženske nič ne vedo, kako in s čim je treba krmiti prašiče, kaj svinjani ugaja in kaj ne, zato jih o tem ponči lepak, ki ga vsaka kuhinja dobi zastoj v hišo, kakor ste videli."

Ko so svinje v pitalskih dovolj rejene, jih prodajo. Z izkupičkom pa potem vzdržujejo domovi omenjenega nacionalističnega skrbstva, posebno organizacijo "Mati in otrok", to so kamor za nekaj tednov na leto lahko hodijo mlade matere z otrokoma na počitnice.

EKSPLOZIJA STARE GRANATE.

V žrnškem pristanišču v Novem Sadu se je nedavno zgodila huda nesreča. Delavci, ki so tam kopali zemljo, so našli staro granato, ki je tam ostala najhujše še od prve svetovne vojne. Granata je eksplozivirala in hudo ranila tri delavce, katere so prenesli v bolnišnico, kjer pa nimajo dosti upanja, da bi jih ohranili pri življenju.

EPIDEMIJA TIFUSA V VOJVODINI.

Iz Novega Sada poročajo, da se je v občini Srbobran pojavila epidemija tifusa, za katero je zbolelo več sto oseb. Oblasti so ukrenile vse potrebno, da se epidemija zatre. Pripovedani so med drugim vsi sejni.

TRIDESET VOLKOV ZASTRUPJENIH.

V okolici Kalašina je volčja nađega zelo številna. Volkovi povzročajo ljudem veliko škodo, posebno med žrnbnico. Nedavno se je okoli Kalašina kdali lo veliko krdelo volkov, katere je vodila stara volkulja. Lovci so se večkrat spraviili nad volkove, pa so se vedno vračali brez plena domov. Na konec je lovec Radović sklenil, da bo volkovom nastaviil strupa. Strup je hitro deloval. Sestradani volkovi so se poznali li na raztresene kose zastrupljene mesa in jih trgali ter žrli. Drugi dan so videli ljudje v okolici trupla poginelih volkov, ki so jih našteali skud pa dvanajst.

Spisi Josip Jurčiča

I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji. — Domen. — Dva prijatelja.

II. ZVEZEK: Jurij Kobila. — Tihotapec. — Vrban Smukova ženitev. — Klošterski zolnin. — Grad Rojinje. — Golida.

III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.

IV. ZVEZEK: Ovat in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata

V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega oesarja. — Med dvema stoloma.

VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tagomer.

VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pina tobaka. Mož in pravica. — V vojni krajini. — Pravec mod bratoma.

VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bujim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Teletja pečenka. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — spomini starega Slovenca Andreja Pajka.

IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, to je krompir grašč. — Pona-rejeni bankovci

X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov...\$10

POSAMEZNI ZVEZKI \$1.50

Naročilo pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBL. CO.

"GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

RAZPRODAJA SLOVENSkih KNJIG po zmerni ceni

Po 50c zvezek

Andersonove pripovedke za slovensko mladino
Bela noč mali Junak. (Dostojevski)
Božji mejniki (Ivan Pregelj)
Filozofska zgodba (Alejo Jiranek)
Gompači in Komuraški (Jul. Zeyer)
Gospod Fridolin Zolna in njegova družina (Fr. Milčinski)
Kazan, volčji pes (J. O. Curwood)
Kaj se je Makarar sanjalo (V. Korolenko)
Na različnih potih (Franz Frisch)
Peter Pavel Clavar (Dr. I. Pregelj)
Pravica Kladiva (Vladimir Levstik)
Silva noč (Rudolf Vrabl)
Slika Doriane Gray (Oscar Wilde)
Verne duše v vseh (Prosper Mirime)
Zapiski iz mrtvega doma (A. M. Dostojevski)

Po 70c zvezek

Do Ohrida in Bitolja (Ivan Melik)

Po 75c zvezek

Belfegor (Artur Bernede)
Oustran pragozda (James Oliver Curwood)
Po strani klobuk (Damiir Felgel)
Romantične duše (Ivan Cankar)
Seržant Diavolo (Marcel Priollet)
Želena cesta (Zane Grey)
Zlali Panter (Sinelair Gluck)
Gusar v obalah (Donald Keyhoe)
Gospodinja sveta (Karl Fidor)
Hektorjev Meč (Rene La Bruyere)
Rdeča Megla (O. R. Frich)

Po \$1 zvezek

Ugrabljeni milijoni (E. G. Sellger)
Verdiens (Pater Kajetan)
Sivko (E. S. Thompson)
Rudarska balada (Marija Majerjeva)
Prigodbe čebelice Maje (Waldemar Bonsels)
Pingvinski otok (Anatole France)
Pisane zgodbe (Janko Kae)
Iz življenja za življenje (Ivan Zuppan)

Po \$1.25 zvezek

Zadnji Mohikanec (J. F. Cooper)
Skrivnostni studenec (Pavel Keller)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)
Tigrovi zobje (Mavrice Lablane)
Kristof Dimac (Jack London)
Misterija (Gustave le Rouge)
Lucifer (Jean de La Hire)
Ispod Golice (Stavko Savinsek)

Po \$2 zvezek

Prečeren (Franz Kidric)

Po \$2.50 zvezek

Višnjeva repalica (Vl. Levstik)

Naročite pri:

KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street, New York, N. Y.